

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

AHAVA (USA) INC

בעניין:

המבקשת

נגד

ג'. דבלין. ג'י. בע"מ (J.W.G. LTS)

המשיבה

1

2

פסק-דין

3

4 .1 האם פסק חוץ האוסר על חברה ישראלית לשווק בארצות הברית מוצרים ישראליים
5 באמצעות אתר אינטרנט הוא פסק אכיף כמשמעות הדברים בחוק אכיפת פסקי חוץ, תשי"ח-
6 1958 ?

7

8 זוהי השאלה המתעוררת בבקשה שהוגשה על-ידי המבקשת, AHAVA (USA) INC ("המבקשת")
9 נגד המשיבה, ג'. דבלין. ג'י. בע"מ (J.W.G. LTS) ("המשיבה"), להכריז על פסק דין שניתן בבית
10 המשפט הפדראלי במחוז הדרומי של מדינת ניו-יורק ארצות הברית כפסק אכיף. המדובר
11 בפסק-דין המבוסס על שני פסקי דין חלקיים, האחד מיום 18.6.03 בו הוצא צו מניעה קבוע נגד
12 המשיבה, והאחר מיום 23.10.03 בו חוייבה המשיבה בתשלום פיצוי כספי למבקשת ("פסק
13 הדין").

14

15 סיפור המעשה

16 .2 המבקשת היא חברה שמאוגדת במדינת דרום קרוליינה בארצות הברית. היא רוכשת
17 מוצרים לטיפוח העור והיופי המיוצרים בישראל, על-ידי מעבדות ים המלח בע"מ ("מעבדות ים
18 המלח"). חברה אחרונה זו היא חברה ישראלית, המתמחה בייצור מוצרים המופקים מחומרים
19 מים המלח. המוצרים משווקים תחת הסימן המסחרי "AHAVA".

20

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 הסימן המסחרי היה רשום בארצות הברית על שמה של מעבדות ים המלח. למבקשת ניתן
2 תחילה זיכיון להפיץ את מוצרי ים המלח ולהשתמש בסימן המסחרי. ביום 18.12.03 הועברו כל
3 הזכויות בסימן המסחרי "AHAVA" למבקשת.

4
5 3. המשיבה היא חברה הרשומה בישראל אשר מפעילה אתר ברשת האינטרנט כדי למכור
6 לצרכנים ברחבי העולם מוצרים המיוצרים בישראל. משרדי המשיבה, כתובתה וחשבון הבנק
7 שלה נמצאים בישראל. אתר המשיבה מצוי על גבי שרת בפתח תקווה. הוא החל לפעול בחודש
8 אוגוסט '01. המשיבה מציגה באתר כ-2,000 מוצרים. אחת הקטגוריות באתר היא Dead Sea
9 Cosmetics. בקטגוריה זו כלולים גם מוצרי AHAVA של מעבדות ים המלח. המשיבה רוכשת את
10 המוצרים בישראל, ושולחת אותם, באמצעות חברות שיגור או בדואר, לקונים ברחבי העולם,
11 לרבות קונים בארצות הברית.

12
13 4. ביום 29.1.03 הגישה המבקשת תביעה נגד המשיבה בבית המשפט הפדראלי במחוז
14 הדרומי של מדינת ניו-יורק ארצות הברית ("בית המשפט הפדראלי"). בתביעה נטען שהמשיבה
15 פועלת בניגוד לחוק סימני המסחר ולחוקי המכס והיבוא של ארצות הברית ושל מדינת ניו-יורק.
16 המבקשת גם הגישה בקשה להוצאת צו מניעה זמני נגד המשיבה. הדיון בבקשה לסעד הזמני
17 נקבע ליום 28.2.03. המשיבה התגוננה. ואולם, היא הסמיכה את בא כוחה "לייצג את המשיבה
18 בארצות הברית אך ורק על מנת לטעון לחוסר סמכות בינלאומית של בית המשפט האמריקאי"
19 (תגובת המשיבה, סעיף 21). בהתאם לכך, המשיבה הגישה את תשובתה לתביעה ולצו המניעה
20 ביום 13.2.03. היא התייצבה לדיון בעניין צו המניעה ביום 28.2.03. בית המשפט הוציא,
21 בהחלטה מנומקת מיום 17.3.03, צו מניעה זמני נגד המשיבה (תגובת המבקשת, נספח ז). ביום
22 18.3.03 הודיע בא-כוח המשיבה על התפטרותו מהייצוג.

23
24 המשיבה לא שעתה לצו המניעה הזמני.

25
26 5. ביום 18.6.03 נעתר בית המשפט הפדראלי לבקשה להוציא "פסק-דין בהעדר הגנה",
27 וזאת לאחר שהמשיבה "לא שכרה שירותיו של עורך דין חדש עד ליום 25.4.03". בפתח פסק

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 דינו קבע בית המשפט הפדראלי כי יש לו הסמכות העניינית לדון בתביעה "הנובעת מחוקי
2 זכויות היוצרים של ארצות הברית" (בקשת המבקשת, נספח א'). בפסק עצמו נאסר על המשיבה
3 "לייבא, לשווק או למכור מוצרי יופי וטיפוח הבריאות הנושאים את סימן AHAVA", עוד נאסר
4 על המשיבה "לפגוע במוניטין העסקי של התובעת [המבקשת] על-ידי החוזה המיוחד של
5 התובעת". בית המשפט הפדראלי גם הורה למשיבה להמציא למבקשת דיווח בכתב המפרט את
6 הצורה והאופן בו צייתה לצו המניעה.

7
8 המשיבה הפרה את הוראות פסק הדין. בשל כך נפתחו נגדה הליכי ביזיון בית משפט (בקשת
9 המבקשת, נספח ב'). בית המשפט הפדראלי קבע ביום 18.8.03 כי המשיבה אכן ביזתה את צו
10 המניעה הקבוע "בכך שהמשיבה למכור מוצרי AHAVA ללקוחות בארצות הברית...". בית
11 המשפט חייב את המשיבה לשלם קנס בשיעור של 1,000 דולר ליום, אם לא תציית להוראות
12 שנקבעו בצו. גם צו זה לא גרם למשיבה לציית לפסק הדין.

13
14 6. ביום 20.10.03 ניתן פסק דין חלקי נוסף, בהעדר הגנה, בנושא הסעד הכספי. פסק הדין
15 ניתן על ידי פקיד בית המשפט, בהתאם להוראה של השופט שדן בתיק, ולפיו חויבה המשיבה
16 בתשלום פיצוי בסכום של 57,488.34 דולר.

17
18 7. המשיבה התעלמה מפסק-הדין. מכאן בקשת המבקשת להכריז כי פסק החוץ, על שני
19 מרכיביו, הוא אכיף. המשיבה התנגדה לבקשה. עיקר חיצי התנגדותה כווננו אל סמכותו
20 הבינלאומית של בית המשפט הפדראלי ואל תוכנו של הפסק הפוגע, לשיטת המשיבה, "פגיעה
21 קשה בזכויות היסוד של המשיבה, ביניהן זכות הקניין וזכות חופש העיסוק" (תשובה, סעיף 26).
22 טענות המבקשת ידונו אחת לאחת, אך תחילה, על רגל אחת, יפרשו העקרונות הכלליים הנוגעים
23 לחוק אכיפת פסקי חוץ, תשי"ח-1958 ("חוק האכיפה").

24
25 כללי

26 8. אכיפת פסק חוץ נועדה לשים קץ להתדיינות בין צדדים ולכבד את זכויותיהם. "בתי-
27 משפט, כל-כולם לא נועדו הם אלא לעשות צדק בין תובע לבין נתבע. יחסי המדינות אינם

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 נוגעים, מעיקרם, ליחסים אלה שבין פרטים, ביניהם-לבין-עצמם; אשר-על-כן - אומר כב'
 2 השופט חשין - ראוי כי נכיר בזכויות ונאכוף חיובים בתינתנו דעתנו אך ורק לצדי הזכות
 3 והחובה של הצדדים המתדיינים (ובכפוף לחריגים מסוימים) "ע"א 970/93 היועמ"ש נ' אגם,
 4 פ"ד מט (1) 561, בע' 571). האכיפה גם מעודדת את שיתוף הפעולה בין מערכות המשפט
 5 השונות ותורמת להרמוניה ביניהן (שפירא, "הכרה ואכיפה של פסק חוץ" עיוני משפט ה'
 6 (תשל"ו) 38). פועל יוצא מכך הוא שהדיון בהליך האכיפה איננו מקביל לדיון מחדש, והוא אינו
 7 מאפשר פרימה של יריעת המחלוקת מיסודה. העילות לתקיפה מוגבלות ומוגדרות, בעיקרן,
 8 בסעיפים 3 ו-6 של חוק האכיפה. חובת ההוכחה כי התקיימו התנאים הקבועים בסעיף 3 לחוק
 9 האכיפה, שענינו "תנאים לאכיפה", רובצת על מי שמבקש את אכיפת פסק-החוץ. ואילו, מי
 10 שטוען טענת הגנה כאמור בסעיף 6 - עליו הראיה (ע"א 541/77 רוזנשיין נ' ספרטוס, פ"ד לב (2)
 11 (701)). נטיית בית המשפט היא "לכבד את הפסק כמות שהוא ולא להרהר אחר מידותיו" (ע"א
 12 221/78 עובדיה נ' סלומון, פ"ד לג (1) 293). בית המשפט האוכף איננו בבחינת ערכאת ערעור
 13 על בית המשפט הזר. בית המשפט האוכף גם לא יטה לבחון את מידת התבונה שביסוד פסק
 14 החוץ, וברגיל טענה כללית "על דבר היותו של פסק החוץ מוטעה או גורם אי צדק לא יהיה די
 15 בה" (ע"א 1137/93 אשכר נ' היימס, פ"ד מח (3) 641).

16

17

ועתה, לטענות המשיבה.

18

19

תקנת הציבור

20

9. סעיף 3 של חוק האכיפה קובע שפסק חוץ יאכף אם "תכנו של הפסק אינו סותר את

21

תקנת הציבור". הוראה זו, כמוה כהוראות אחרות בדיון, נועדה למנוע אכיפתם של חיובים, אשר

22

אולי השתכללו מבחינה פורמאלית, אך מבחינה מהותית הם פוגעים פגיעה של ממש בערכי

23

היסוד של התפיסה המשפטית (ע"א 294/61 חברת קדישא קהילת ירושלים נ' קסטנבאום, פ"ד

24

מו(2) 464, בע' 531). המסנגת של "תקנת ציבור" מאפשרת לעקר תוצאות בלתי צודקות

25

העלולות לנבוע מהחלת דין זר. תקנת הציבור מתייחסת לפגיעה באינטרס כבד משקל. לכן,

26

ההנחה היא ש"רק לעיתים נדירות נדחה מפניה [של תקנת הציבור] פסק חוץ" (ע"א 1137/93

27

אשכר נ' היימס, פ"ד מח (3) 641, בע' 652).

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1

2 10. מהי אותה תקנת הציבור? מדובר במונח מסגרת, ביטוי "גמיש ובלתי ניתן
3 להגדרה ממצה" (ע' שפירא, "הכרה ואכיפה של פסקי חוק" עיוני משפט ד (תשל"ה) 509
4 , בע' 530); שקית שלא תעמוד עד שלא יוכנס לתוכה משהו. אותו "משהו" הוא ערכי
5 היסוד של השיטה. על כן לא כל החלטה השונה מזו המתחייבת לפי הדין הפנימי נוגדת
6 את תקנת הציבור (Loucks V. Standard Oil Co. of New York, 224 NY 99, p. 111 (1918)). יש המדגישים את האופי המקומי של תקנת הציבור. "תקנת הציבור - אומר
7 שפירא - היא במהותה מוצר מקומי טיפוסי של החברה בה עסקינן. היא נובעת
8 מהצרכים ומשרתת את האינטרסים של החברה הנדונה, מבטאת את השלכותיה ומגוננת
9 על ערכיה. כל מדינה מטפחת, אפוא, תקנת ציבור היא שלה" (שם, בע' 530). אך נראה
10 כי דרישות יסוד של הדין, ובהן "תום לב", "הגינות", "זכויות אדם" אינן נושאות
11 תעודות זהות מדיניות, ואינן מתנדפות בתחנות הגבול. ההכרה בתפיסה זו התחזקה עם
12 הכרסום שחל "במובנו הארכאי של עקרון הסוברניות והרחבת הפתח בחומות הריבונות
13 הטריטוריאליות שבין שיטות המשפט" (קנאור, "המשפט הבינלאומי הפרטי וערעור
14 הריבונות בעידן הגלובליזציה - החלת משפט ציבורי זר על חוזים עבר-לאומיים",
15 עיוני משפט כ"ז 489 (2003), בע' 491). תהליך זה הרחיב את המונח תקנת ציבור, והקנה
16 לו אופי של תיקון עולם במובן המילולי, באופן שתכנים ראויים מתוך המשפט הפרטי
17 והציבורי של שיטות משפט זרות מוחלים בפורום המקומי, במקרה המתאים. בקשר
18 לכך ניתן אף לזהות כללים מנדטוריים בינלאומיים, אשר גם צדדים לחוזה שהינו
19 "מקומי טהור" אינם יכולים להשתחרר מהם (קנאור, בע' 513). הנטייה להחיל כללים
20 של תקנת ציבור "עולמית" תגבר ככל שנחלשת הזיקה בין החוזה לבין המשפט
21 המקומי. חלק מתקנת ציבור כוללת זו הוא עצם הצורך לאכוף פסקים זרים. כך, נהג בית
22 המשפט של הקהילה האירופית ביחס שבין מדינות השוק האירופאי ב- Case 7/98
23 Krombaci and Bamberski [2000] ECR I-1935. באותו מקרה, בעל דין בגרמניה התנגד
24 לאכיפת התוצאות האזוריות של פסק דין פלילי צרפתי בגרמניה. לטענתו, אין מקום
25 לאכוף את פסק הדין הצרפתי שניתן בהעדר הגנה. בית המשפט הגרמני הפנה את
26 השאלה לבית המשפט של הקהילה נוכח הסתירה בין התפיסה הצרפתית המאפשרת
27 אכיפה של פסק כזה לבין הגישה הגרמנית. בית המשפט של הקהילה קבע, כי הבחינה

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 תעשה לפי "תקנת הציבור האירופית", ושיקול הדעת של בתי המשפט של המדינות
2 צריך להיבחן לפי אמת מידה זו. הוא העיר (בפסקה 22):

3

4 Consequently, while it is not for the Court to define the
5 content of the public policy of the contracting state, it is
6 none the less required to review the limits within which
7 the courts of a contracting state may have recourse to that
8 concept for the purpose of refusing recognition to a
9 judgment emanating from a court in another contracting
10 .state

11

12 תהליך ההבשלה של תקנת הציבור האירופאית מתקדם יותר מזה של תקנת ציבור
13 עולמית, נוכח קיומה של הקהילה האירופאית. עם זאת, ניתן לזהות תהליך רחב יותר.
14 הגיונו של התהליך הוא דומה, וגם הוא חותר למציאת מכנה משותף רחב, שאינו
15 מוכתב על פי כללים של מדינות מסוימות ואף אינו מחוייב לכללים אלה, ושביסודו
16 מטרה גלובאלית משותפת. הכללים המנדטוריים מגשרים על אינטרסים נוגדים של
17 המדינות ומחזקים את שיתוף הפעולה הבינמדינתי בעידן הגלובליזציה, תוך השתתתו
18 על עקרונות של הגינות וצדק.

19

20 11. דברים אלה תופסים במיוחד ביחס לאכיפת פסקי חוץ העוסקים בתחום הקניין
21 הרוחני. יחסי המסחר בין המדינות, עליית ערכו של הקניין הרוחני – "הסינדרלה של
22 המאה ה-20", ופגיעותו להעתקות, יצרו סדרה שלמה של הסדרים בינלאומיים. קידום
23 אכיפתם של הסדרים אלה הוא חלק מתקנת הציבור. על כן, ההנחה היא שבעת פרשנות
24 חוק פנימי יעשה מאמץ ליצור הרמוניה ככל-הניתן בין חיובים שהמדינה נטלה על
25 עצמה במישור הבינלאומי לבין הוראות המשפט הפנימי (ברק, פרשנות במשפט
26 (ירושלים, 1993) 575-578). הנחה דומה יש להניח ביחס לתוכנה של תקנת הציבור,
27 שכן תקנת הציבור עצמה מצדיקה הגנה על קניין רוחני זר. ניתן ללמוד על דברים אלה
28 מד"נ 376/90 Anheuser-Busch Incorporated ואח' נ' Budejovicky Budvar, Narodni
29 Budejovice Podnik Ceske, פ"ד מו(4) 843. אומר כב' השופט ד' לוין:

30

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 עם השנים והתפתחות הטכנולוגיה ויחסי הכלכלה והמסחר
2 הבינלאומיים השתרשה והתרחבה משפחת קנייני הרוח. הם
3 חייבו התייחסות ותשומת לב של מערכות החוק במדינות
4 השונות וכן קביעת הסדרים מוסכמים במערכות
5 הבינלאומיות, כדי שתשמרנה זכויות קניין אלה לבעליהן.
6 אכן עם השנים הוסכמו ונחקקו אמנות בינלאומיות וחוקים
7 ספציפיים שכל עיקרם ותכליתם ליתן הגנה לזכות
8 הקניין הרוחני של האזרח, שטרם ועמל להשגתו והטבעת
9 ייחודיותו בקניין זה וכן להגן על האינטרסים הבינלאומיים
10 של המדינה במסגרות בינלאומיות רחבות יותר. כך למשל
11 בדיני הפטנטים, החוקים שעניינם סימני מסחר, וכך גם
12 בסוגית כינויי המקור.

13

14 יש לזכור שההגנה על הקניין הרוחני זכתה לתנופה עם פרישת ההגנה של חוק עשיית עושר ולא
15 במשפט גם על זכותו של יצרן שאינו בעל קניין רוחני "קלאסי". פרטי ההלכה, שנקבעה ברע"א
16 5768/94 א.ש.י.ר יבוא ייצור והפצה בע"מ נ' פורום אביזרים, פ"ד נב(4) 289, חורגים מנושאו
17 של הליך זה. ואולם ברור מדברי הנשיא ברק (בע' 470-474) כי תחושת היושר והמצפון -
18 מרכיבים בסיסיים של תקנת הציבור - מציבים גבולות לחופש העיסוק ואינם מכשירים תחרות
19 "פרועה" אלא מכוונים לקבוע משטר של תחרות איכותית.

20

21 12. הנה כי כן, עצם ההגנה על הקניין הרוחני אין בה אפוא משום פגיעה בתקנת הציבור
22 בישראל. להיפך, תקנת הציבור בישראל כוללת את העיקרון האוסר על נטילת עמלו של הזולת
23 או הסתמכות עליו (ע"א 23/81 הרשקו נ' אורבך, פ"ד מב(3) 749, בע' 756). עיקרון זה חל גם
24 על סימני מסחר והגנות אחרות שעניינן החזי של המוצר. עמד על דברים אלה כב' הנשיא שמגר
25 בע"א 395/88 אורלי ש. (1985) נ' גנדי, פ"ד מה(4) 32. הוא אומר:

26 אין צורך במיומנות בתחום הפרסומת כדי לדעת שיכול
27 וייכתב "אהרון" אשר כ"משה" יראה, ועיקרו של דבר,
28 במקרה דנן, הכיתוב הלכה למעשה, מדבר בעד עצמו... לא
29 אכחד כי אני מונחה בכגון דא גם על ידי הרצון ליישם
30 מדיניות משפטית ההולמת את תפיסותינו: מן הראוי
31 שלא לתת יד להטעיות לסוגיהן. מי שמבקש לייצר מוצרים
32 כדוגמת אלה של המערערות, מן הנכון שיעשה זאת בדרך
33 התחרות האיכותית או הפרסום בתום לב ולא בצורה של
34 התעטפות בגלימה שאינה שלו. (ההדגשות הוספו).

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1

2 עולה שהאיסור שהוטל על ידי בית המשפט הפדראלי על יסוד דיני סימני המסחר
3 הפנימיים שלו, אינו סותר את תקנת הציבור בישראל. הוא עולה בקנה אחד עם התפיסה
4 השוללת תחרות לא הוגנת. למעשה, בארצות הברית, נוסחה של ההגנה על סימן המסחר
5 המופיעה ב - Lanham Act – שעל פיו תבעה המבקשת (המבוא לפסק הדין) "דומה
6 לנוסח המקובל אצלנו" (ע"א 8483/02 אלוניאל נ' מקדולנד), וממילא יהיה קשה
7 להצביע על פערים מהותיים בין השיטות השונות.

8

9 13. אלא שהמשיבה טענה כי על פי הדין הפנימי בישראל אין היא מנועה "מלרכוש מוצרים
10 במחירים קמעונאיים ולמכור אותם בכל העולם". היא הדגישה שאין היא מפרה סימן מסחרי
11 בישראל. לפיכך, היא סברה כי זכותה לנהל את עסקיה מעוגנת בזכות היסוד לחופש העיסוק
12 ובזכות היסוד לקניין (תשובה, סעיף 27). המשיבה אף אמרה שהמבקשת איננה פועלת נגד
13 משווקים אחרים, ועל כן מדובר "בשימוש מפלה, בלתי הוגן וחסר תום לב בהליך המשפטי על
14 מנת לנגח את המשיבה ולמנוע ממנה את זכות היסוד הלגיטימית לעסוק במכירת מוצרים ברשת
15 האינטרנט". היש בדברים אלה כדי לשנות את המסקנה?

16

17 התשובה היא שלילית.

18

19 המשיבה אכן רוכשת את המוצרים, כדין, בישראל. היא מנסה לשווק אותם גם בארצות הברית.
20 המונח המקובל לאפיק היבוא שלא על ידי היבואן הבלעדי הוא "יבוא מקביל" (רע"א 371/89
21 ליבוביץ נ' א. את י. אליהו בע"מ, פד"י מ"ד(2) 309). השאלה אם היבוא המקביל פוגע
22 בתחרות ההוגנת אינה פשוטה. לא פעם היבוא המקביל משמש סכר המונע שימוש לרעה
23 במונופול שנוצר באמצעות זכויות הקניין הרוחני. לפיכך נקבע כי עצם הפגיעה שיוצר היבוא
24 המקביל בציפייתו המסחרית של המפיץ הבלעדי אין בה די. "שיקולים שביסוד התחרות
25 החופשית וחופש העיסוק מובילים למסקנה, כי אף אם קיימת התעשרות של המתחרה על
26 חשבון המפיץ הבלעדי, הרי שאין לומר שהיא 'אינה כדין'" (שם, בע' 328; ראו גם D. Friedman,

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 Of Property Or The Restitution Of Benefits Obtained Through The Appropriation"
2 .(Commission Of A Wrong" 80 Colum. L. Rev (1980) 504, 512-513.

3

4 אכן, היבוא המקביל מחדד את הצורך לאזן בין חופש העיסוק לבין ההגנה על הקניין. עם זאת,
5 האיזון נעשה על פי דיניה של מדינת החוץ. לא ניתן לומר כי פסק חוץ אשר שלל מבעל הדין את
6 האפשרות לבצע יבוא או יצוא מקביל נוגד את תקנת הציבור בישראל. כך, בבג"ץ 5379/001
7 BRISTOL-MYERS SQUIBB COMPANY נ' מדינת ישראל, פ"ד נה (4) 447 לא נשללה
8 האפשרות שבעל רישיון ייחודי שנרשם בישראל יהיה זכאי למנוע יבוא מקביל של המוצר המוגן
9 בפטנט לישראל על-ידי צד שלישי המחזיק בהסכם עם בעל הפטנט בחו"ל, המתיר לו לייצר
10 ולשווק את המוצר בכל העולם, ללא כל הגבלות. בית המשפט (כב' השופט אנגלרד) נדרש
11 ל"שתי גישות בסיסיות נאבקות זו בזו; האחת דוגלת בדוקטרינת המיצוי הלאומי (National
12 Exhaustion) והאחרת - בדוקטרינת המיצוי הבינלאומי (International Exhaustion)" (בע'
13 463), אך לא שלל אפשרות לפיה הדין אינו מתיר "יבוא מקביל" של מוצר המוגן בפטנט (בע'
14 469). נכון, אין להקיש מן הדין החל לגבי סימני מסחר על דין היבוא המקביל של פטנטים,
15 וזאת בשל השוני הקיים ביניהם באשר למהות האינטרסים המוגנים (שם, שם), אך ברור כי הגנה
16 כזו - אם היא נקוטה במדינת חוץ על יסוד איזונים ראויים - אינה נוגדת את הדין בישראל.

17

18 14. התוצאה היא שפסק החוץ אינו נוגד את תקנת הציבור בישראל אם ניתנה בו הגנה לבעל
19 סימן מסחר נגד יבואן או יצואן מקביל. עצם העובדה שהמשיבה רכשה את מוצריה כדין
20 בישראל אינה מקנה לה זכות לפגוע בזכויות קניין רוחני של המבקשת בארצות הברית. מסקנת
21 בית המשפט הפדראלי המבוססת על הדין הפנימי שם אינה נגועה, על פניה, בפגיעה בחופש
22 העיסוק, ואינה מלמדת על שלילה מיניה וביה של זכות זו. היא גם אינה נגועה בחוסר איזון בין
23 זכות היבואן המקביל לבין זכות בעל הקניין הרוחני. פגיעה ביבואן מקביל אינה מילה נרדפת
24 לשלילה לא מידתית של זכות יסוד, גם אם כרוכה בפגיעה זו בפגיעה בחופש העיסוק ואף בטובת
25 הכלל. אמת, עצם בלימתו של היבוא המקביל יכולה להיות חשודה. אך המבקשת הצביעה על
26 כך שתוכנו של פסק הדין, כאשר הוא נקרא מתוכו, אינו סותר את תקנת הציבור. המשיבה, בחרה
27 לא להשתתף בדיון שנערך בבית המשפט הפדראלי ונמנעה מלהעלות את טענותיה שם. היא
28 אינה יכולה לפתוח את הדיון בשאלת זכותו של היבואן המקביל בגדרו של הליך האכיפה. גם

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 שאלת האפליה בהפעלת מדיניות ההגנה על זכויות המבקשת אינה פוגמת בפסק החוץ
2 שלעצמו, שכן לא נטען (ולא יכול היה להיטען) כי בית המשפט הפדראלי הוא שהפעיל
3 מדיניות של הפליה או נתן לה את ידו.

4

5

סמכות בינלאומית

6 15. כתב התביעה הומצא למשיבה כדין. עם ביצוע המסירה האישית רכש בית המשפט
7 הפדראלי סמכות אישית על המשיבה (IN PERSONAM). בהמשך לכך נקבע על ידי בית
8 המשפט כי הוא בעל סמכות עניינית מכוח חוקי זכויות היוצרים בארצות הברית. המסמכים
9 שהוצגו על ידי המבקשת במקרה זה "מצביעים על הליך תקין, של בית משפט בר סמכות, שראה
10 עצמו כזה, וחזקה עליו שידע את החוק האמריקאי משהפעיל את סמכותו ונתן את החלטותיו,
11 מה עוד שהדברים לא נסתרו" בחוות דעת מומחה או בדרך אחרת (כב' השופטת שטרסברג-כהן
12 בע"א 4721/95 אברהם רימון נ' A.E.L. LEASING CO, פ"ד נ(5) 99).

13

14 16. חוק האכיפה קובע, בסעיף 6, כי פסק החוץ לא יוכרז כאכיף אם "הפסק ניתן על-ידי
15 בית-משפט שלא היה מוסמך לתתו על פי כללי המשפט הבין-לאומי הפרטי החלים בישראל".
16 המשיבה נזקקה להגנה זו. לשיטתה, לא היה מקום להורות על המצאת כתבי הטענות לידיה,
17 שכן למשיבה "אין כל נציגות בארצות הברית ואין לה כתובת בארצות הברית... כל פעילותה של
18 המשיבה, לרבות אתר המשיבה, התבצע אך ורק בישראל". המשיבה סברה כי במצב זה בית
19 המשפט לא רכש סמכות, שכן הזיקה היחידה לארצות הברית היא עצם אפשרותם של תושבי
20 ארצות הברית לבצע "ממקום מושבם, הזמנה של מוצרים שונים מן האתר, לרבות מוצרי
21 AHAVA" (סעיף 49). על כן, "במקרה ההפוך", לא יכול היה בית משפט ישראלי לרכוש סמכות
22 בינלאומית על נתבע שהעילה נגדו מבוססת על פרסום באתר הממוקם מחוץ לישראל. המשיבה
23 הדגישה כי כדי לרכוש סמכות בינלאומית במצב זה יש להצביע על אחד משני תנאים: מגורים
24 או הסכמה לשיפוט (סכומים, ע' 3).

25

26 17. אלא שפעולות המשיבה לא היו מצומצמות לשטח ישראל. אמנם רכישת המוצרים על
27 ידי המשיבה נעשתה בישראל, אך המשיבה דוורה אותם לארצות הברית. המשיבה עצמה ציינה
28 כי "היא רוכשת את המוצרים בישראל ושולחת אותם בדואר או באמצעות חברת שיגור חבילות

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 – לפי בחירת הקונה – ליעדם" (תשובה, סעיף 13). על רקע זה, הטענה כאילו "אין לה כל קשר
2 לקבלת המוצר בארץ היעד" היא מדרש פליאה.

3
4 זאת ועוד, לא יכולה להיות מחלוקת ממשית כי אתר האינטרנט של המשיבה מופנה גם לקהל
5 רוכשים המתגורר בארצות הברית. האתר כתוב בשפה האנגלית, המחירים של המוצרים נקובים
6 בדולרים, ומתייחסים לשאלת המיסוי בארצות הברית (סכומי המבקשת, סעיף 5.2). המשיבה
7 עצמה הצהירה כי מאמציה מופנים לשיווק בחו"ל דווקא, וזאת נוכח "רתיעתם של יבואנים
8 בחו"ל מלייבא למדינותיהם סחורה המיוצרת בישראל... המכירה באמצעות אתרים מסוג זה
9 תורמת תרומה משמעותית לקידום מכירותיהם של יצרנים ישראלים בחו"ל".

10
11 המשיבה נקשרת, אם כן, בחוזה עם צרכנים ברחבי העולם, לרבות ארצות הברית. המשיבה
12 עושה זאת באמצעות פרסום באתר האינטרנט שלה המופנה במיוחד לאותם צרכנים. השאלה אם
13 הפרסום מהווה "הזמנה להציע הצעות" או "הצעה", וכמוה השאלה אם הקיבול נערך בישראל
14 או מחוצה לה, אינן טעונות ליבון, וגם אין ראיות מספיקות כדי להכריע בהן (לצורת הפרסום
15 ראו תגובת המבקשת, נספח ד'). די לקבוע כי ההסכם שנקשר כולל מרכיב של אספקה למקום
16 מושבו של הצרכן, והמשיבה היא זו ששומה עליה לבצע את ההסכם.

17
18 18. במצב זה ניתן היה, גם במקרה ההפוך, להמציא למשיבה את כתבי הטענות מחוץ
19 לתחום. בית משפט ישראלי יכול לרכוש סמכות בינלאומית, על פי תקנה 500 של תקנות סדר
20 הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984, אם "התובענה מבוססת על מעשה או על מחדל בתחום
21 המדינה" (פסקה (7)) או "אם מבקשים צו מניעה לגבי דבר הנעשה או העומד להיעשות בתחום
22 המדינה" (פסקה (6)). הפרתו של הקניין הרוחני מתבצעת על ידי עצם הפלישה לתחום
23 הבלעדיות של בעל הסימן. פלישה כזו יכולה להתבטא בכל אחד משלביו של המכר: הזמנה
24 להציע הצעות, הצעה, קיבול או ביצוע של החוזה תוך שימוש בסימן המסחרי. כבר נקבע כי
25 "אם נעשה ייבוא של סחורה הנושאת סימן מסחר מסוים, והנסיבות מראות כי קיימת כוונה
26 מיוחדת למכור את הסחורה הזאת, כשעליה סימן המסחר אשר הזכות הבלעדית עליו שייכת
27 לתובע... אזי יכול גם ייבוא להוות חוליה של השימוש..." (ע"א 155/56 חברת הגרמופון בע"מ

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 לונדון ואח' נ' סימפוניה בע"מ, פ"ד יא 821). באותו אופן נקבע, בע"א Habboud 2736/98
2 Bros. Co נ' Nike International Ltd, פ"ד נד (1) 614, כי ייבוא לצורך יצוא הוא בגדר שימוש,
3 ועל כן משלוח הנעליים שיובא לישראל דרך נמל אשדוד ואשר יועד לשטחי הרשות
4 הפלסטינית, הוא שימוש העולה כדי הפרה לפי פקודת סימני מסחר.

5
6 19. במקרה זה, המשיבה הזמינה הצעות או הציעה הצעות בתחום פועלו של הסימן
7 המסחרי של המבקשת. המשיבה נענתה לאותן פניות וביצעה מכירות בתחום המוגן על ידי
8 הסימן המסחרי. אין מדובר בפניה אקראית של תושב זר מזדמן, אשר גלש באקראי באתר של
9 המשיבה. מדובר בתוצאה של פעולה מכוונת שנעשתה על ידי המשיבה. מסקנה עובדתית זו
10 מאפשרת לפסוח על הצורך לדון במשמעותו של ע"א 565/77 מזרחי נ' Nobel's Explosives
11 Co. Ltd, פ"ד לב(2) 115, עליו סמכה המשיבה. הלכה זו זכתה אמנם לביקורת, אך היא נותרה
12 על כנה ולא שונתה (רע"א 2752/03 Metallurgique de Gerzat S.A נ' וילנסקי, פ"ד נז(6)
13 145, בע' 149). באותה פרשה נקבע כי לא ניתן, על פי סדרי הדין המקובלים בישראל, לבצע
14 המצאה לחו"ל, אם המעשה או המחדל לא נעשו בישראל אף אם הנזק התרחש בה. ואולם, בית
15 המשפט (כב' השופט זוסמן) ציין במפורש כי התייחסות זו מוגבלת למצב בו "רק הנזק התרחש
16 בישראל", בעוד שכאן עצם ההפרה – השימוש בסימן המסחרי – נעשית גם בחו"ל על ידי
17 ההזמנה להציע הצעות ואספקת המוצרים. הוא הדין ביחס לק"פ 117/00 (ירו') רמבם נ' לוי,
18 שגם עליו סמכה המשיבה. בפרשה זו נקבע כי פרסום דבר לשון הרע על ידי הפצתו או הצעתו
19 באמצעות מחשב שנעשה כולו בחו"ל אינו בבחינת לשון הרע שהתבצע בישראל, גם אם נקלט
20 על ידי גולשים ישראלים. מבלי להיכנס לפרטיה של אותה פרשה, די לומר שבמקרה זה מופנה
21 הפרסום אל גולשים בארצות הברית, על מנת שאותם גולשים יתקשרו במישרין עם המשיבה
22 ויזמינו ממנה מוצרים אותם היא משווקת. אין הדבר נדמה לפרסום סתם, אלא מדובר במהלך
23 אחד שתחילתו פרסום הצעה או הזמנה להציע הצעות גם בארצות הברית, על מנת שהמוצר
24 ישלח על ידי המשיבה לשם.

25
26 20. על רקע זה אין צורך להידרש לשאלה אם הביטוי "הפסק ניתן על ידי בית משפט שלא
27 היה מוסמך לתתו על פי כללי המשפט הבינלאומי הפרטי החלים בישראל", צריך להתפרש

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 בצורה דווקנית. לכאורה, אין מקום לערוך השוואה טכנית של סדרי הדין הנקוטים בכל מדינה
2 ומדינה. "השוואת משפטים אינה השוואה פורמלית של דין ותוצאתו. השוואת משפטים היא
3 השוואה מהותית של דין ובסיסו", כדברי הנשיא ברק בד"נ 20/82 אדרס חומרי בניין בע"מ נ'
4 הרלו את ג'ונס, פ"ד מב (1) 221 (בע' 276). על כן, לכאורה, די בקיום מנגנון של המצאה מחוץ
5 לתחום המאפשר לבית המשפט לרכוש סמכות על נתבע מחוץ לתחום, ואין צורך להידרש
6 לבחינת הזהות של התהליכים הדיוניים המאפשרים את רכישתה של אותה סמכות. כפי שיתכן
7 שוני בקביעת ההסדרים הנוגעים לתחליף המצאה כך יתכן שוני גם בכללים הנוגעים להיתר
8 הנחוץ לשם המצאה מחוץ לתחום המדינה. ברם, עצם קיומה של אפשרות המצאה כאשר קיימת
9 זיקה מתאימה היא המכרעת, ואין צורך שהזיקה תפורש בצורה זהה.

10

11 גם אין צורך להידרש לשאלת השימוש באתרי האינטרנט. האינטרנט יכול להציב אתגרים לא
12 פשוטים בכל הנוגע להפעלת הסמכות המקומית, העניינית והבינלאומית (גרנות מאיר ורביה
13 "פירסום – שאלה של גאוגרפיה?", תגובת המבקשת נספח יא; אסיא, דיני מחשבים – הלכה
14 למעשה, סכומי המשיבה, ע' 4). ואולם, האינטרנט אינו הופך את המשפט לוירטואלי, כאילו
15 ארע שבר או כאילו חדלו חוקי הכובד של המשפט לחול על כלי זה, באופן שהוא גורר אותנו
16 למצב דמדומים של קיום מעשה או מחדל שאין עליהם תגובה משפטית מתאימה. השימוש
17 באינטרנט טומן בחובו יתרונות גדולים וכולל אפשרויות הנראות "נארניות". אך, הוא אינו יכול
18 לשבור את ה"מצור" הרגיל של הדין. המתכון הנכון מצוי בהגיונם של הכללים הרגילים של
19 הדין. הטכניקה הפרסומית יכולה ללבוש ולפשוט צורה. הצורה יכולה להשפיע על דרכי הפעלת
20 הדין המהותי או דרכי קביעת הסמכות של בתי המשפט. אך צורה אינה מכתובה כללי משחק
21 חדשים, אלא נופלת לתוך המשבצת המתאימה בהתאם לתכליתו של הדין השואף לתחולה.
22 במקרה זה, ראוי, לצורך שאלת הסמכות, להתייחס לפעילות של המשיבה בשיווק המוצרים
23 בחו"ל באמצעות האינטרנט, באותה דרך בה היו מתייחסים לפעילות פרסומית ושיווקית אחרת
24 שנעשית בארץ היעד, גם אם יתכן, שלצרכים אחרים, ניתן היה להשקיף אחרת על פעילות זו. מי
25 שמנסה לסחור עם צרכנים בארץ יעד מסוימת, אינו יכול לצפות "להשתחרר" מדיני אותה ארץ,
26 ו"הרוצה הכנסות גלובאליות ייטיב לעשות אם ייזהר מסכנות גלובאליות" (רביה, "עסק גלובלי?
27 חבות גלובלית"), וליתר דיוק יביא בחשבון את אפשרות סמכותו של בית המשפט בארץ היעד
28 (פרידמן, סימני מסחר (ת"א, 98) 438).

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

כב' השופט בעז אוקון

1

2

הדיון בשאלות אלה חורץ למעשה גם את גורל הטענות האחרות של המשיבה.

3

4

למשיבה ניתנה הזדמנות סבירה לטעון את טענותיה

5

21. המשיבה טענה כי בית המשפט נמנע מלהכריע בשאלת הסמכות תחילה, ועל כן נמנעה

6

המשיבה מלהביא את טענותיה לגופו של עניין. אלא שהייתה זו המשיבה שבחרה שלא להתדיין

7

בארצות הברית. הטעם לכך היה נעוץ בשיקול כלכלי. המשיבה אומרת "עלות ניהול הליך מלא

8

כזה בארצות הברית עלולה להביא לחיסולה של המשיבה" (סעיף 20). המשיבה העלתה טענה

9

זו על דרך הסתם. היא לא טרחה לפרט מהו שיעור שכר הטרחה שנדרש ממנה, ומהם רווחיה.

10

היא הסתפקה באמירה לפיה התקבל ייעוץ מעו"ד אמריקאי בשם ראלף פוסטולה, "ידיד משפחה

11

של אחד מעובדי המשיבה" (תצהיר תשובה, ס' 23), אשר הוסמך לטעון בשם המשיבה לחוסר

12

סמכות של בית המשפט הפדראלי. המשיבה הסבירה כי "התמורה עבור שירות זה הינה נמוכה

13

לאין שיעור מניהול מלוא ההגנה". אפילו נניח כי קשיים כלכליים יכולים להוות משענת מספקת

14

לטענה אודות חוסר הזדמנות לטעון טענות בשל יוקר ההליכים במדינה בה ניתן פסק החוץ, לא

15

הונחה תשתית ראייתית מספקת לקביעה כזו. במצב זה, חל הכלל הרגיל לפיו מתן פסק דין

16

במעמד צד אחד בלבד, ובלא דיון לגופו של עניין - אין בו, כשלעצמו, פגיעה בעיקרי הצדק

17

הטבעי, אם זומן הנתבע לדיון והעדיף שלא להתייצב לדיון (ע"א 1137/93 אשכר נ' היימס, פ"ד

18

מח(3) 641; ע"א 499/79 בן דין נ' אי. די. אס. אינטרנשיונל בע"מ, פ"ד לח 2 99). "השאלה

19

היא לא אם הנתבע מסיבות סובייקטיביות שלו התקשה להתפנות למשפט ולטפל בהכנת

20

הופעתו אלא - האם אובייקטיבית, בית המשפט שדן בעניינו של הנתבע, מבחינתו, נתן לנתבע

21

הזדמנות סבירה להתייצב לדיון וליטול בו חלק" (ע"א 802/89 אינדורקטיס נ' אינדורקטיס,

22

פ"ד מו(2) 366). המשיבה גם אינה יכולה להכתיב לבית המשפט את סדר הדיון בטענותיה, או

23

להיתלות בכך שלא ניתנה החלטה בטענה מוקדמת של סמכות אותה היא העלתה. חוק האכיפה

24

צפה אפשרות שהנתבע לא יוכל לקיים דיון נפרד בטענת הסמכות. על כן, נקבע בסעיף 6(ג) של

25

החוק כי בעל הדין רשאי להעלות לצד טענת הכפירה בסמכות גם "טענות לגופו של הסכסוך או

26

[ל]השתתף בהליך בכל דרך אחרת", כל עוד לא ניתנה החלטת בית המשפט הזר בעניין הסמכות,

27

מבלי שיחשב למי שהסכים לסמכותו של בית המשפט הזר. בדרך זו שומה היה על המשיבה

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 לנהוג. אם המשיבה בחרה לפטר את בא כוחה בעקבות הוצאת צו המניעה הזמני, ובכך לנתק
2 עצמה מאותו הליך, אין היא יכולה להלין כי לא נשמעו טענותיה.

3

4 22. במאמר מוסגר, יוער כי הטענה לפיה המשיבה התייצבה לדיון וטענה רק בשאלת
5 הסמכות בגלל טעמי עלות, אינה מתיישבת לגמרי עם חומר הראיות. בהחלטה המנומקת שניתנה
6 בעקבות הבקשה להוצאת צו מניעה זמני (נספח ז לתגובת המבקשת), מונה בית המשפט
7 הפדראלי את הטענות שהציגה לפניו המשיבה. מתברר כי המשיבה העלתה טענות המבוססות
8 על חופש הביטוי העסקי, שימוש הוגן בסימן מסחר, רישיון מכללא לשימוש במסחר, ומיצוי
9 הזכויות בסימן עם מכירתן לבתי עסק בישראל (החלטה, ע' 3). המשיבה נעזרה אם כן בייעוץ
10 משפטי כולל יותר, ואף פרשה את טענותיה (בשלב המוקדם) בפני בית המשפט הפדראלי.
11 המשיבה נאחזה בעוד טענה, והיא טענת הפורום הלא נאות. טענה זו ראוי היה להעלות בבית
12 המשפט הפדראלי. טענה קרובה לזו - הליך תלוי ועומד- נזכרת בסעיף 6 של חוק האכיפה
13 כטענת הגנה, אך לא זהו הדין ביחס לטענת הפורום הלא נאות. מכל מקום, המשיבה הייתה
14 נזרכת לטענה ממשית יותר מאשר טענתה בדבר אי נוחות. הזיקות המתבטאות במכירה
15 ובהזמנה להציע הצעות שנעשו בתחומי ארצות הברית, די בהן כדי להדוף את טענת הפורום לא
16 נאות, בעיקר כאשר "לאור המציאות המודרנית וההתפתחויות הטכנולוגיות, אין מייחסים עוד
17 למבחן של מירב הזיקות את המשקל שהיו מייחסים לו בעבר לעניין טענת הפורום הבלתי נאות"
18 (ע"א 2736/98 Habboud Bros. Co נ' Nike International Ltd, פ"ד נד (1) 614).

19

20

מרמה

21 23. המשיבה טענה כי העברת זכויות הקניין הרוחני לידי המבקשת בארצות הברית על-ידי
22 מפעלי ים המלח לא הייתה אלא קנוניה שנועדה לאפשר למבקשת לתבוע את המשיבה בארצות
23 הברית דווקא (תשובת המשיבה, סעיף 17). המשיבה הצביעה על התכיפות הגבוהה בין מועד
24 העברת הזכויות בסימן המסחרי לבין הדרישה שהופנתה אליה לחדול מפעולות השיווק.
25 המשיבה מייחסת חשיבות גם לעובדה שמעבדות ים המלח מחלה על הזכות למנות חבר
26 במועצת המנהלים, כדי לטשטש את הזיקה הישראלית החזקה של פרשה זו.

27

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

בפני: כב' השופט בעז אוקון

1 24. טענות אלה אינן יוצרות תשתית מספקת לטענת מרמה. לכל יותר מדובר בסדרה של
2 שאלות, המבוססות על השערות כלליות בנוגע למניעי המבקשת והכשרת הקרקע להגשת ההליך
3 בארצות הברית. בדיקתן של טענות אלה מובילה לחלל ריק או מבוני סתום, שכן ההסכמים
4 שנערכו בין מעבדות ים המלח לבין המבקשת אינם הסכמים למראית עין, ואין בהם בדל של
5 מלאכותיות. טענה כזו של מרמה מחייבת קצת "יותר חומר ופחות אמנות".

6
7 25. יתר על כן, הנתונים עליהם מבוססת טענה זו – הקשרים בין המבקשת לבין מעבדות ים
8 המלח ומועדי העברת הזכויות בין חברות אלה- פורטו בצורה מלאה בתצהיר שהוגש על ידי
9 המבקשת לבית המשפט הפדראלי (תגובת המבקשת, נספח ו). ההנחה המקובלת היא שטענת
10 המרמה תשמע מקום בו הראיות לקיומה מבוססות על אירוע מאוחר שהתרחש לאחר פסק הדין,
11 על גילוייה של ראיה חדשה שלא ניתן היה לגלותה בשקידה סבירה בעת ההתדיינות או על ראיה
12 החיצונית למשפט עצמו (ע"א 490/88 המוטראן הקופטי הקדוש של ירושלים והמזרחי הקרוב
13 נ' עדילה, פ"ד מד(4) 397, 407). ואולם קיימת גם גישה ליברלית יותר כלפי טענות מרמה
14 המוטחות בפסק חוץ, לפיה ניתן להשתית את הטענה גם על חומר ראיות שהוגש והוכרע בהליך
15 הזר. נראה כי סוגיה זו טרם הוכרעה ועדיין "לא הוצגו הקווים המדויקים של הטפול בסוגיה זו"
16 (ע"א 3441/01 פלוני נ' פלוני). כך או כך, המשיבה לא תוכל לסמוך על טענת המרמה. ראינו כי
17 המשיבה לא יכולה לטעון כי יש בידיה ראיה חדשה, שכן פרטי הדברים היו ידועים לה כבר בעת
18 ההתדיינות בבית המשפט הפדראלי. ואולם, גם אם תאומן הגישה הליברלית יותר, לא יקדם
19 הדבר את עניינה של המשיבה, הואיל ולא הוגש חומר ראיות המלמד על מרמה.

20

21

העדר הדדיות

22 26. המבקשת העלתה על יסוד פרשה אחת – Yahoo Inc v. La Ligue Contre Le
23 Racisme - שנדונה בבית המשפט הפדראלי של קליפורניה טענה של חוסר הדדיות באכיפה.
24 בית המשפט סירב, באותו עניין, לאכוף פסק דין של בית משפט מוסמך בצרפת כנגד
25 הואיל והיה בו משום הגבלה לא חוקתית על חופש הביטוי. לא ניתן ללמוד מסירוב זה על
26 סירוב, כביכול, לאכוף פסקי דין הנוגעים להגנה על הקניין הרוחני. בתי המשפט בארצות הברית
27 אינם מזהים את ההגנה על הקניין הרוחני כפגיעה בזכות לחופש ביטוי (והמשיבה העלתה טענה
28 דומה בהליכי הסעד הזמני). זאת ועוד, "המושג ההדדיות בסעיף 4(א) לחוק האכיפה פורש לא

בתי המשפט

הפ 003137/04

בית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך: 10/10/2004

כב' השופט בעז אוקון

1 באורח צר ונוקשה אלא במבט רחב וחובק-אופק. גם הדדיות מרוככת וממותנת תגשים את
2 תכליתה הכללית והעיקרית של האכיפה, והתכלית תאצול על הפירוש" (ע"פ 7569/00 גנאדי
3 יגודייב - חיזגיל פיסחוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו (4) 529, בע' 569). על כן, אין בוחנים אם
4 בית משפט בארצות הברית היה אוכף פסק דין זהה של בית משפט בישראל, מאחר שכלשון
5 הנשיא שמגר "התנאי שבסעיף 4(א) לחוק הנ"ל מתייחס להדדיות הכללית שבאכיפה ולא
6 להדדיות לגבי סוג ספציאלי של פסקים דווקא" (בע"א 619/89 קסון נ' קסון, פ"ד מה(2) 656,
7 בע' 658).

8

9

טכום דברים

10 27. המשיבה התייצבה להליכים בבית המשפט הפדראלי הנוגעים למתן סעד זמני למבקשת
11 והעלתה טענת חוסר סמכות, לצד טענות נוספות. לאחר שהוצא הסעד הזמני, החליטה המשיבה
12 שלא לעמוד על משמר זכויותיה. אז ניתן נגדה פסק דין בהיעדר הגנה. פסק הדין מבוסס, בין
13 היתר על סימן המסחר שיש למבקשת במוצרי AHAVA, אשר המשיבה עושה בו שימוש אגב
14 שיווקם של מוצרים אלה בארצות הברית באמצעות אתר האינטרנט הממוקם בישראל. המבקשת
15 הצליחה להראות שהתקיימו התנאים המנויים בסעיף 3 לחוק האכיפה, לרבות עמידת הפסק
16 בתקנת הציבור בישראל, והמשיבה לא הצליחה לבסס את טענות ההגנה הנזכרות בסעיף 6 של
17 חוק האכיפה, לרבות הטענה הנוגעת לחוסר סמכות בינלאומית על פי הדין הישראלי.

18

19 אשר על כן אני מקבל את מכריז על פסק הדין כבר אכיפה בישראל. המשיבה תישא בהוצאות
20 הליך זה וכן בשכר טרחת עורך דין בסכום של 10,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין.

21

22 ניתן היום, כ"ה בתשרי תשס"ה (10 באוקטובר 2004), בהעדר הצדדים.

23

המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

24

בעז אוקון, שופט

25